

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **P. S.**
státní příslušník Indické republiky
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 40 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-02604/TP-2021.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 600 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Umara Switata.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou zdejšímu soudu dne 30. 7. 2021, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o své žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 87h odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Řízení o jeho žádosti je u žalovaného vedeno pod sp. zn. OAM-02604/TP-2021.
2. Žalobce uvádí, že dne 15. 2. 2021 bylo na základě jeho žádosti zahájeno u žalované řízení o povolení k trvalému pobytu. Řízení je vedeno pod sp. zn. OAM-02604/TP-2021. Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců se rozhodnutí o předmětném typu žádosti vydává bezodkladně, nelze-li bezodkladně, tak ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti. Protože žalovaný v této lhůtě nerozhodl, podal žalobce dne 23. 4. 2021 návrh na opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) coby nadřízený orgán žalovaného této žádosti vyhověla a dne 26. 5. 2021 vydala pod č. j. MV-709295-3/So-2021, opatření proti nečinnosti (dále jen „opatření Komise“), jímž přikázala žalovanému, aby do 60 dnů od doručení předmětného opatření vydal rozhodnutí ve věci samé. Jelikož žalovaný navzdory tomuto opatření dosud ve věci samé nerozhodl, navrhuje žalobce, aby soud žalovanému uložil povinnost ve věci rozhodnout, přičemž lhůtu ponechal na uvážení soudu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že nečinný není a že prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí. Odkazuje přitom na obsah správního spisu. Žalobu navrhuje zamítnout.
4. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že dne 15. 2. 2021 byla žalovanému doručena žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny s občankou EU. Z obsahu žádosti vyplývá, že žalobce spatřoval důvod k tomuto druhu pobytového oprávnění ve skutečnosti, že žije na území České republiky nepřetržitě po dobu dvou let, a současně zde žije se svou manželkou N. S., která je českou státní občankou. Na základě žádosti žalovaného bylo dne 1. 4. 2021 v místě bydliště žalobce a jeho manželky provedeno místní šetření. Následně byl žalobce předvolán k pohovoru, který s ním byl uskutečněn dne 18. 6. 2021. Žalovaný se pokusil předvolat ke svědecké výpovědi též manželku žalobce, předvolání jí bylo doručeno dne 18. 5. 2021. Toto je poslední procesní úkon žalovaného, který je v předloženém správním spise zaznamenán. Dále je ve správním spise žurnalizován opis opatření Komise, z jehož obsahu vyplývá, že Komise na základě žádosti žalobce přikázala žalovanému, aby do 60 dnů od doručení předmětného opatření vydal rozhodnutí ve věci samé.
5. Soud při jednání doplnil dokazování podáním žalobce ze dne 23. 4. 2021, z jehož obsahu vyplývá, že žalobce skutečně požádal Komisi, aby uplatnila vůči žalovanému opatření proti nečinnosti. Zástupce žalobce při jednání upřesnil, že paní S. již v řízení před žalovaným byla vyslechnuta, neboť u toho byl přítomen.
6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
7. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti

nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení

8. Z opatření Komise ve spojení s podáním žalobce ze dne 23. 4. 2021 vyplývá, že žalobce skutečně bezvýsledně vyčerpал prostředky k ochraně proti nečinnosti, které mu poskytuje obecný předpis pro řízení před správním orgánem (správní řád). Žaloba je tedy přípustná. Soud se proto mohl zabývat posouzením její důvodnosti, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podle § 87h odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců „[m]vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2 na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 2 letech jeho nepřetržitého přechodného pobytu na území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo rodinným příslušníkem občana jiného členského státu Evropské unie, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území.“
10. Podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců „[o]žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 87g nebo 87h.“
11. Jak vyplývá z reprodukce správního spisu, k zahájení řízení o žádosti žalobce došlo dne 15. 2. 2021. Žalovaný měl o žádosti rozhodnout do 60 dnů, tedy nejpozději do 16. 4. 2021, což však neučinil [srov. § 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu]. V dané věci navíc Komise přijala opatření proti nečinnosti, čímž je presumován fakt, že žalovaný byl nečinný (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 - 41). Za této situace neobstojí argumentace žalovaného, že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci. Očekával-li žalovaný nutnost dalších procesních úkonů, které mu objektivně znemožní ve věci samé rozhodnout, pak měl možnost požádat Komisi o přiměřené prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu. Z obsahu předložené části spisu však nevyplyvá, že by žalovaný takovou žádost vůči nadřízenému orgánu učinil, ostatně ani žalovaný toto ve vyjádření k žalobě netvrdil.
12. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný v období od 15. 2. 2021 do 16. 4. 2021 ve věci samé nerozhodl a neučinil tak ani ve lhůtě později určené Komisí. Soud proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu vydal rozhodnutí ve věci samé. Lhůtu k vydání rozhodnutí soud určil v délce 40 dnů, tedy v rozsahu dvou třetin oproti zákonné lhůtě (srov. § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců). Soud si je na jednu stranu vědom stávající zhoršující se epidemiologické situace a s tím související komplikace provádět některé úkony (typicky výslechy osob), na druhou stranu však musel zohlednit dosavadní průběh řízení, v němž již některé stěžejní úkony potřebné k meritornímu posouzení žádosti byly úspěšně provedeny (výslech žalobce, opatření výpisů o jeho osobě, místní šetření v místě jeho bydliště). Proto soud považuje lhůtu 40 dnů za přiměřenou.
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 600 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 13 600 Kč, které tvoří odměna za čtyři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání před soudem nepřesahujícím 2 hodiny) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o

odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a čtyři paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce nedoložil, že by byl plátcem DPH, přičemž tuto skutečnost nelze ověřit ani z veřejně dostupných rejstříků, proto odměna není navyšována o hodnotu DPH. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. listopadu 2021

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu